

TINE DEBELJAK

Pognal je cvet, med nosijo čebele

Govor na Slovenskem dnevu 22. oktobra 2000 na Pristavi

Slovenski dan, s katerim že dolga leta potrjujemo svoje slovenstvo in izvor in našo voljo, da ostanemo v slovenski narodni in kulturni skupnosti, je letos sovpadel z nekaterimi drugimi važnimi obletnicami.

Ni zaman današnje slavje posvečeno našemu največjemu pesniku Francetu Prešernu, ki se je rodil pred 200 leti. On je še danes najboljši slovenski pesnik, saj je znal z umetniško besedo izraziti najglobljo notranjo bolečino in čisto ljubezen, pa tudi svoj pogled na slovenski narod, ki mu je bil sin, glasnik in buditelj, in ne pozabi tudi na ves svet.

V njem se je vzbudila mogočna pesem ljubezni, njegova duša je vsa polna lepote prinesla rojakom možnost, da izpovedo svoja čustva v doslej okorni, odslej pa visokodoneči in umetniško izdelani slovensčini svojim sorojakom.

*Mokrocvetiče rožice poezije,
očitajo to, kar se v prsih skriva,
srce mi je postalo vrt in njiva,
kjer seje zdaj ljubezen elegije.
Jim iz oči ti pošlji žarke mile,
mi gledati daj lic svetlobo zorno.*

*Zjasnilo se mi bo spet mračno lice
spet upanje bo v srcu zelenelo,
in ustom dalo sladko govorico.
in novo bo srce spet oživel.*

Ta klic po upanju in hrepenenju po izvoljenki pa je Prešeren povezoval z ljubeznijo do svojega naroda. Saj pravi

*Pojó Kranjc lepoto moj strune,
in tvojo čast, neusmiljena devica.*

*Vremena bodo Kranjcem se zjasnile
jim milši zvezde kakor zdaj sijale,
jim pesmi bolj sloveče se glasile,
vendar te bodo morebit ostale
med njimi, ker njih poezije mile
iz srca svoje so kali pognale.*

Če obrnemo pogled iz pesnikove notranjosti na narodnostno višino, lahko naj-

prej priključimo v spomin narodovo zgodovino. In prav danes, to leto, je lepa priložnost, da pregledamo na hitro skupaj s Prešernom glavne odločilne dogodke našega naroda v letos zahajajočem tisočletju.

V tem letu se zaokroži čas. Iz drugega tisočletja bomo prestopili v novo tretje tisočletje. Za nami se potaplja v pozabo drugo tisočletje, ki je nam Slovincem prinesel veliko lepega, dobrega, pa tudi žalostnega in usodnega.

Sredi prvega tisočletja, prav na sredi, so prišli naši predniki v kraj na sončni strani Alp, kjer so se ustavili, zasedrili in pričeli svoje lastno življenje, s svojimi posebnostmi in svojo usodo.

Znane so demokratične navade pri ustoličevanju karantanskih knezov, ki so bile tako značilne za nas pred vsem svetom, da so kot simbol ostale še tisoč let in bile sprejete od naših gospodarjev Nemcev, pa so tudi ponesle svoj vpliv še pozneje v novi svet, Ameriko, in v njeno demokratično ustavo, od tam pa tudi k nam semkaj v argentinsko ustavo.

Prešeren nam govori o slavi, o prvem odločilnem trenutku v naši zgodovini - sprejetju krščanstva in s tem vstop v evropsko civilizacijo. Njegova največja pesnitev, Krst pri Savici, je vsa posvečena tistemu trenutku, boju za poganstvo, zmagi krščanstva, najprej vojaško, potem pa v Črtomirovem srcu, ki ga spreobrne Bogomila: Prešeren nam pravi:

*Valjhu, sin Kajtimara, boj krvavi
že dolgo bije za krščansko vero...*

In po težkih vojaških in notranjih pretresih se izvrši preobrat

*Molče v to prošnjo Črtomir dovoli,
z duhovnom bliža slapu se Savice,
molitve svete moli mašnik, on z njim
/moli,*

v imenu krsti ga svete Trojice.

Nad. na 4. str.

Manjšinski zakon v rimskem senatu

Boj za zakonsko zaščito slovenske manjšine v Italiji je naposled prestopil tudi Prag rimskega senata. Upanje, da bo zakon sprejet še v tem parlamentarnem mandatu, je nekoliko večje.

Tisoč pripomb, ki jih napovedujejo tržaški posodobljeni fašisti, je tokrat manjši problem od časa, ki ga zmanjkuje. "e bodo senatorji pohiteli, se utegne vse izteči že pred novembrskim sprejemanjem proračuna za prihodnje leto, če ne, se utegne zaplesti. Prihodnji torek sta povabljeni v Rim obe krovni manjšinski organizaciji, prav tako se bo v torek iztek rok za pripombe.

Zakon sta na prvem sestanku ustavne in šolske komisije predstavila senatorja Levih demokratov, ki sta v senatu zakonska poročevalca. Razprava je bila izjemno kratka, sestanek je trajal komaj dobre pol ure.

Tako rekoč hkrati so se v rimskem

senatu začeli pogovarjati tudi o zakonu, ki naj zagotovi odškodnino istrskim beguncem, ki jo je Italija dolžna izplačati svojim državljanom. Zakonu nasprotuje desnica, saj so tako imenovani ezuli v vsakem trenutku primerno politično vprašanje za domačo rabo in za odnose s Slovenijo.

Na poziv pokrajinske uprave, naj se narodnostno mešane občine opredelijo glede izvajanja zakona o zaščiti jezikovnih skupin, je goriška občinska uprava pripravila predlog, po katerem bi izvajali omenjeni zakon za Slovence le v Štandrežu. Omenjeni predlog so Slovenci označili za provokacijo. Slovenci so namreč strnjeno naseljeni tako v sami Gorici kakor v celotnem občinskem prostoru. Zdi se, da poskuša občinska uprava s takim omejevalnim prijemom pri jezikovnih skupnosti pokazati, da ni pripravljena izvajati niti globalnega zaščitnega zakona.

Volilna komisija začela šteti izseljenske glasove

Pet dni po nedeljskih parlamentarnih volitvah je Republiška volilna komisija (RVK) v skladu z veljavnimi pravili začela z ugotavljanjem izida volitev na približno 30 diplomatsko-konzularnih predstavništvi in po glasovnicah, ki so iz tujine prispele po pošti.

RVK je obdelala kakšnih 2366 glasovnic, večji del od približno 4700 izseljencev in zdomcev pa je svoje glasove po pošti poslal na okrajne volilne komisije (kako, saj je bil na kuvertah samo naslov centralne komisije? op. uredništva), ki so po 12. uri prav tako začele z ugotavljanjem omenjenih izidov.

Največ izseljencev (in zamejcev) se je udeležilo volitev na veleposlaništvu v Buenos Airesu, in sicer 969, sledi pa Toronto z 211 volivci. Le na obeh omenjenih veleposlaništvih je pristojni volilni odbor ugotavljal tudi izid glasovanja, ker je število volivcev še presegalo zahtevani prag (200), pri katerem je še mogoče zagotavljati načelno tajnost volitev.

Med drugimi mesti po svetu je na primer v Londonu glasovalo 66 slovenskih državljanov, v Parizu 43, Bruslju 33, Münchnu 113, na Svetem sedežu v Vatikanu 56, v Trstu 66, v Skopju 68, Zagrebu 18 in v Zvezni republiki Jugoslaviji trije volivci, ki pa so svoje glasovnice poslali na veleposlaništvo v Budimpešto - kjer je sicer glasovalo 27 slovenskih državljanov.

Poseben primer so glasovnice iz Otta-

we v Kanadi, ki v volilnem izidu ne bodo upoštevane, ker so se volilna gradiva in zapisnik zaustavila v Koelnu.

Ob upoštevanju izseljenskih glasov bodo v ponedeljek, 23. oktobra, razdelili t.i. neposredne poslanske mandate, za tem pa bo RVK v drugem krogu na državni ravni med stranke razdelila še preostale poslanske sedeže. Predvidoma bo RVK dokončni uradni izid volitev s poimensko razdelitvijo poslanskih sedežev ugotovila in objavila v torek, 24. oktobra, ob 17. uri, še isti dan pa bi poročilo predal Kučanu.

V BUENOS AIRESU IZREDNO MOČNA ZMAGA NOVE SLOVENIJE

Na parlamentarnih volitvah je na slovenskem veleposlaništvu v Buenos Airesu volilo 969 slovenskih državljanov, od katerih jih je kar 814 svoj glas dalo Novi Sloveniji - krščanski ljudski stranki (NSi), sledita pa ji Socialdemokratska stranka Slovenije (SDS) s 100 glasovi in združena stranka SLS+SKD Slovenska ljudska stranka s 26 glasovi.

Skupaj je sicer v Buenos Airesu glasovalo (na volišču ali po pošti) 969 volivcev, vendar je bilo 8 ovojnic neuporabnih. Dve sta bili namreč prazni, v šestih pa so bili namesto glasovnic oglesi.

Podatki so povzeti iz zapisnika volilne odbora na volišču na omenjenem veleposlaništvu.

Po STA in Delu

Neformalni sestanki LDS

Predsednik LDS Janez Drnovšek se je na neformalnih pogovorih o možni novi vladni koaliciji ločeno sešel s prvakoma ZLSD in SLS+SKD Borutom Pahorjem in Francem Zagožem. Zagožen je po sestanku dejal, da so glede koalicije odprte če vse možnosti, o konkretnih ponudbah pa ni želel govoriti. „Apriornih prioritet Drnovšek nima, zato lahko morda pričakujemo tudi kakšno presenečenje,“ je pojasnil.

V Socialdemokratski stranki Slovenije (SDS) so potrdili, da so se njihovi predstavniki 20. oktobra neformalno sestali s kole-

gi iz Liberalne demokracije Slovenije (LDS). Govorili naj bi o „trenutnih političnih razmerah po volitvah“.

Drnovšek se je ločeno tudi sešel s predstavniki Demokratične stranke upokojencev Slovenije (DeSUS) in Stranke mladih Slovenije (SMS). V preteklih dneh se je Drnovšek sestel tudi z Zmagom Jelinčičem. Pogovori med LDS in ostalimi strankami v DZ se bodo nadaljevali v prihodnjih dneh, dokončnejše oblikovanje vladne koalicije pa bo možno, ko bodo znani uradni izidi državnoborskih volitev, to je 24. oktobra.

Zagožen ne bo kandidiral

Predsednik SLS+SKD Franc Zagožen je izjavil, da bo Izvršnemu odboru svetu stranke predlagal, naj po možnosti še pred božičem, skliče redni volilni kongres stranke. Sklic izrednega kongresa so zahtevali nekateri člani zaradi nezadovoljstva z volilnim izidom. Zagožen je še napovedal, da sam ne bo več kandidiral za predsednika stranke.

Zagožen je še dejal, da če bodo privolili v pogajanja, bodo zahtevali tri ministrske resorje in mesto podpredsednika vlade. Sam zavzema, da bi bila stranka v prihodnjem mandatu v opoziciji.

Hrvati o meji na morju

V Zagrebu je 20. oktobra potekala konferenca, na kateri so hrvaški znanstveniki predstavili svoja stališča do meje na morju med Hrvaško in Slovenijo. Akademik Ibler, član hrvaške ekspertne skupine za določitev meje, je dejal, da sta zahtevi slovenske strani - da ima Slovenija pravico do popolne suverenosti nad celotnim akvatorijem v Piranskega zaliva in po dostopu do odprtega morja - popolnoma nesprejemljivi za hrvaško stran.

Moderator konference je menil, da bi sicer bila optimalna rešitev arbitraža ali mednarodno pomorsko sodišče v Haagu.

STRAN 3:

Mladinski dan v Lanusu

Zgodilo se je v Sloveniji...

BORIS PAHOR ODLIKOVAN

Predsednik države Milan Kučan je s Srebrnim častnim znakom svobode RS odlikoval tržaškega Slovenca Borisa Pahorja za življenjski opus, nepopustljivo prizadevanje v prid svobode Evrope in zoper nacifašizem, za demokratično in samobitno Slovenijo ter za dobrobit zamejskih Slovencev. Pahor pa je v govoru dejal, da je to priznanje za vse tiste, ki so mu na tej poti pomagali in brez katerih se njegovo delovanje ne bi moglo tako manifestirati.

Pahor je bil v šestdesetih letih med ustanovitelji evropskega združenja za zaščito ogroženih jezikov in kultur (AID- LCM) v Parizu, kateremu že kar nekaj let podpredsduje. Je tudi dopisni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

NOVI VELEPOSŁANIK V BRAZILIJ

Novoimenovani veleposlanik RS v Braziliji Ernest Petrič, sicer veleposlanik RS pri ZN v New Yorku, je izročil poverilna

pisma predsedniku Federativne republike Brazilije Fernandu Henrique Cardosu. Veleposlanik Petrič se je srečal tudi z brazilskim zunanjim ministrom Luizom Felipejem Lampreio ter s predstavniki ministrstev za zunanje zadeve, za znanost in za gospodarske odnose. Sogovorniki so ugotovili, da so odnosi med Slovenijo in Brazilijo zelo dobri, da pa je še veliko možnosti za njihovo poglobitev na številnih ravneh.

„DOBRODELNA“ DEŽELA KOROŠKA

Ob 80. obletnici koroškega plebiscita bo Dunaj avstrijski Koroški namenil 80 milijonov šilingov. Kot je povedal koroški deželni glavar Joerg Haider, je 55 milijonov šilingov Koroški namenil avstrijski parlament, 25 milijonov šilingov pa je obljubil finančni minister Karl-Heinz Grasser. Od 55 milijonov šilingov, ki jih je Koroški namenil zvezni parlament, bo pet milijonov namenjenih slovenski manjšini na Koroškem, pet milijonov pa podpora nemškogovorečemu prebivalstvu v Sloveniji.

Ob dr. Bajukovem povabilu Slovincem v Argentini

Na vprašanje časnika - bilo je potem, ki je postal predsednik vlade - kakšna je njegova idejna usmerjenost, je dr. Bajuk odgovoril: „Sem krščanski demokrat“. Ta odgovor je bil podan, preden je prišlo do krize vlade, dva, tri tedne pred tem.

Menda v istem pogovoru je dr. Bajuk tudi omenil, da je njegov oče (prof. Božidar) pri nekaterih argentinskih volitvah volil krščanske demokrate, on sam pa volil peroniste, ki so bili zanj bolj sodobni. Iz te omembe diha spoznanje, da sedaj kot življenjsko izkušen in svetovno razgledan človek razume, zakaj je oče volil krščanske demokrate, čeprav ni bilo upanja na političen uspeh.

Kot kaže, je dr. Bajuk s svojo načelno izjavo izrazil, da v slovensko politiko vstopa kot kristjan. To mi dokazuje tudi drugi del imena na novo ustanovljene Nove Slovenije, namreč Slovenska krščanska stranka. Saj je najbrž tudi on slišal ugovor, da ni priporočljivo še v naslovu izraziti krščansko usmerjenost in da bi SKD bolj uspevali, če se ne bi izrecno nazivali kot krščanski.

In kot kaže se dr. Bajuk zaveda, da je nemalo družbenih problemov, ki zadevajo na moralno ali v širšem smislu na etiko. Pri komunistih in pri izrazitih svobodomislecih slonita morala in etika na materialističnem miselnem temelju, po katerem se skupaj s spreminjajočo materijo spreminjajo tudi moralna načela. Tako kot je rekel grški filozof Heraklit: „Vse teče“, vse se spreminja, in rekel je tudi, da je „vojna oče vsega dogajanja“. Kot nalašč filozofija za revolucionarje in nihiliste. Ni čuda, da so po tej materialistični ideologiji dovoljena (ne samo dovoljena, ampak sistemsko priporočljiva in uporabljena) vsa sredstva v političnem življenju: laž, požig, nasilje, teror, uboji in poboji drugače mislečih in hotečih. Krščanski moralni principi pa slonijo na stalnih in nespremenljivih Desetih božjih zapovedi. Te pa, kot smo se učili v katekizmu, so zasidrane v Bogu, ki je večni in nespremenljiv...

Seveda pa je bistvene važnosti, da kristjan živi te zapovedi in jih skuša živeti tudi v političnem življenju, da se tudi v tej dejavnosti zaveda odgovornosti ne le ljudem, ampak tudi Bogu, ki daje rast in blagoslov. Francoska revolucija se je kljub tako idealnim vrednotam, tolikokrat pou-

darjenim: bratstvo, enakost, svoboda, sprevrila v krvavo pobijanje, ker je slonelo le na človeški morali in etiki, ki je dosledno odklanjala kako misel na odgovornost Bogu.

Če se malo ozrem na novejšo slovensko zgodovino, moramo priznati, da so tisti Slovenci, ki so šli v politiko kot zavedni kristjani, spodbujeni po katoliških shodih in po okrožnici Rerum Novarum papeša Leona, dosegli velike uspehe na raznih področjih. Tudi zato, ker je bila ta politična dejavnost sloneča na istih verskih in moralnih principih, ki jih je narod živel od svojega prihoda na to ozemlje. Na kratko, njihov uspeh: združništvo s hranilnicami in kmečkimi zadrugami, delavski sindikat, škof Jeglič je zidal zavode za prvo slovensko gimnazijo, Leonova družba... In pod vodstvom krščansko mislečih in živečih političnih voditeljev (Šušteršič, J. Ev. Krek, Lampe, itd.) so s stranko SLS dosegli velik ugled tudi v državnem zboru na Dunaju (seveda skupaj z ostalimi poslanci Istre in Dalmacije). Slovenski kristjan je takrat odklonil načelo liberalizma, da je vera le zasebna zadeva. Seveda pa je bila kljub temu potrebna neka črta ločnica med versko cerkveno in politično dejavnostjo. Če smem poseči časovno naprej, bi rekel, da je bila ta črta ločnica močnejša pod škofom Rožmanom kot je bila pod škofom Jegličem. Pod Rožmanom je to izrecno zahtevala KA.

Tako imenovano katoliško gibanje, tj. doba katoliških shodov, je torej slovenskega kristjana aktivizirala tudi za politično življenje. Pri tem pa tudi zbudila zavest, da zahteve krščanske vere in morale veljajo tudi za politično delovanje. Pri njih ni bilo dvojnosti, da sta vera in Cerkev zasebna reč, politična dejavnost pa nekaj drugega. Seveda čisto strokovna področja so, bi rekel, izven morale. A kakor hitro se ta področja dotikajo človekovih potreb, nastane vprašanje pravičnosti, s tem pa morale in etike sploh. (Knjiga dekana Škerbca „Novodobno slovensko katoliško gibanje“ je še vedno koristna za vsakogar, ki gre v politiko kot veren kristjan.)

Čeprav je družbeni politični zagon Slovencev iz dobe katoliških shodov, dobe po okrožnici Rerum Novarum papeža Leona Nad. na 6. str.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Hvala Bogu, dosedanja kriza v vladni koaliciji pojenjuje, tako da bomo lahko kmalu pisali o čem drugem. Pred svojim odhodom v Španijo je predsednik De la Rúa imenoval funkcionarje na večino mest, ki so bila izpraznjena vsled zadnjih zapletov. Imenovanja so potekala po strogem dogovoru, koliko oblasti ima radikalizem in koliko Solidarna fronta.

NESMISELNE SPREMEMBE

„Končana je bitka, a vojna se nadaljuje“ je pretekli teden neki dnevnik zelo točno opisal položaj. Šef tajne obveščevalne službe Fernando de Santibañez je končno odstopil in predsednik se je vdal v dejstvo, da ni mogel obdržati v vladi dragega prijatelja. Alvarez je dosegel večino ciljev, ki si jih je zastavil še na vladi, a je sedaj brez svojega mesta podpredsednika in brez oblasti, ki jo je imel. Kot vodja Solidarne fronte pa ima nemalo težav in govori se o neki vzporedni formaciji, ki bi jo ustanovil in vodil z namenom borbe proti korupciji. Vendar nihče dobro ne razume, kaj naj bi bilo to in kako naj bi ta ustanova delovala vzporedno (ali čez) s političnimi strankami.

Predsednik pa odhaja v Španijo z zavestjo precej okrnjenega ugleda. Ne la Alvarez in Solidarna fronta, tudi močne levičarske struje v lastni stranki so ga prisilile, da je končno moral popustiti v vseh zahtevah bivšega podpredsednika. Zakaj ni k temu pristal že prej in na miren in naraven način izvedel zahtevane spremembe? Odgovor je en sam: preveč je zaupal svojim neizkušenim svetovalcem in preveč pozabil nekatere temeljne principe politike, ki jih je svojčas dobro obvladal.

Eden teh svetovalcev je bil prav Santibañez, bančnik z visokim osebnim bogastvom (okoli 600 milijonov dolarjev) in slepo vero v liberalni gospodarski sistem. Diplomiran na univerzi v Chicagu je gotovo dober gospodarstvenik, a v politiki popolen diletant. Njegova nanera ni bila slaba: ojačiti predsedniško osebo in avtoriteto. A v posebnem položaju sedanjega predsednika, ki smo ga na tem mestu večkrat analizirali, je bilo to na tak način popolnoma nemogoče.

Drugi važen (in ponesrečen) dejavnik pa je skupina mladih radikalov, ki so tudi zelo blizu predsedniku. S temi je na primer imel težave že minister za javna dela Nicolas Gallo, za katerega se pravzaprav še danes ne ve, zakaj so ga odstavili. Njegov naslednik slabo in počasi poriva načrt javnih del, ki ga je že Gallo pripravil in tudi pričel spravljal v tek. A prišel je v spopad z mlado skupino predsednikovih svetovalcev in moral je iti. Podoben je tudi primer bivšega vzgojnega ministra (Juan Llach), ki je bil izredno sposoben in v vsej vladi gotovo imel najbolj jasne poglede na položaj.

Santibañezu bi lahko očitali, da je predlagal še hujše gospodarske ukrepe, kot pa so jih doslej uvedli. Premalo je imal v mislih težak socialni položaj in (kot zaveden „Chicago boy“) slepo veroval v liberalne dogme. Jasno, s 600 milijoni v žepu vsak lahko slepo verjame.

Neke vrste zaključek: kljub temu, da je Solidarna fronta izgubila mesto podpredsednika države, je levica na nek način postala bolj močna v vladnih odločitvah. To pa se v gospodarstvu ne bo poznalo, saj vemo, da se celo siva eminenca Coti Nosiglia sestaja z Cavallom in ga vprašuje za svet glede vladnih ukrepov.

NEIZPROSEN ČAS

De la Rúa je odšel na obisk v Španijo. Težko je ob tem spregledati različen položaj obeh držav tudi z zgodovinskega vidika.

Pred skoraj dvesto leti je tukajšnje prebivalstvo, naveličano med drugim izkoriščanja centrale, oklicalo neodvisnost in pregnalo Špance. Pred dobrimi petdeset leti je bogata Argentina pošiljala v Španijo ogromne količine žita in drugih pridelkov, da je „mater domovino“ rešila lakote in pomanjkanja. Takrat je Španija še trpela posledice državljanske vojne in Evropa se je otrsala ruševin.

Primerjamo tedanji položaj in sedanj. Evropa blesti v napredku, Španija pa je visoko razvita dežela, ki izvaja takoiimenovano „drugo osvojitve Amerike“. Le če se bežno ozremo okoli sebe vidimo, koliko privatiziranih podjetij je v rokah španskih kapitalov, kolikšen del bančnega sistema je v španskih rokah in celo, koliko argentinskih državljanov na vsak način skuša priti v Španijo, ki je sedaj postala „obljubljena dežela“.

Ne poglobljajmo preveč v te zadeve, ker gre človeku na jok. Dejstvo pa je, da bo De la Rúa obiskal nekoč zaostalo špansko Galicijo in našel toliko napredka, kakor ga ni najti v Argentini. Kje pa je vzrok v tej razliki, v teh spremembah? V treh bistvenih pojmi: vestnost, delavnost, poštenost. Kjer so prisotne, tam, je napredek in razvoj; kjer jih ni, zastoj, revščina, razvaline. Čas pa neizprosno prinese eno ali drugo.

MODRI MOŽJE

Ob tem problemu še en različen pogled. Ko smo govorili o Santibañezu, smo omenili, da se je potegoval za še večji davčni pritisk. Uravnoteženje državnih računov da je bistveno, da raste zunanje zaupanje v državo in pridejo investicije. To je bilo doslej tudi stališče Mednarodnega denarnega sklada (FMI). Sedaj pa modri možje iz sklada niso več tako prepričani v svoje dogme. Ugotavljajo namreč, da je bistveno za zunanje zaupanje, da neka država dosega zadosten razvoj. Če se razvija, tedaj pridejo investicije.

Ugotavljamo torej lahko, da ima vsaj del krivde za današnje argentinsko stanje tudi FMI. Zadnje vlade so se namreč bolj ali manj dosledno ravnale po napotkih Sklada. A tudi doma imamo podobne mojstre. Cavallo je svoj čas grobo zvišal Davek na dodano vrednost (IVA) in ga popeljal do enega najvišjih odstotkov na svetu (21%). Sedaj pa predlaga, naj se IVA zniža na 15%, in naj se direktno ukine še vrsta drugih davkov, zlasti provincijskih. To da bo povzročilo razmah in gospodarsko rast, ki bo državo gotovo popeljala iz sedanjega močvirnatga stanja.

Ideja ni originalna in jo v provinci Cordoba že nekaj časa uveljavlja guverner De la Sota. Končno tudi ni važno, kdo je idejo sprožil in kdo jo uveljavlja; važno je, da najdemo skupaj nek izhod iz zagate. Smešno (in žalostno obenem) pa je, da modri možje, ki so še pred kratkim prisegali na davčni pritisk, danes trdijo ravno nasprotno.

Vsi pa vemo, da argentinski problem niso višji ali nižji davki, temveč ogromno ljudi in podjetij, ki davkov sploh ne plačuje. Te vrste korupcija pa je res pogubna, ker potem vsa teža davčnega pristika pade na tistih nekaj ubožcev, ki vedno vestno plačujejo davke, pa končno to zanje pomeni pretežno breme. Treba bo najti drug izhod.

Ko že govorimo o modrih možeh; sem gotovo spadajo tudi člani Vrhovnega sodišča. Vendar so kljub svoji modrosti zadnji teden uprizorili neke vrste škandalček. Volili so namreč novo (staro) vodstvo. Dosedanji predsednik dr. Julio Nazareno je bil potrjen za novo dobo. Izid je bil pravzaprav 4 proti 4; dr. Nazareno pa je remi pozicijo je rešil s tem, da je volil samega sebe. Isto dr. Moline O'Connor za mesto podpredsednika. Pač, nova poslastica za glodalce političnih kosti.

Slovenci v Argentini

49. Mladinski dan v Lanusu

Čas odločno koraka naprej. Brezsmiselno ga želimo zaustaviti vsaj za trenutek, tisti hip, ko ga trdno držimo v dlani, se še izmuzne med prsti. Z njim minevajo dnevi, tedni, meseci. Popki barvastih rož se počasi odpirajo s prvimi pomladanskimi žarki. September. To je mesec, ko mladina ošivi in njihovo veselje se privlačno širi in omamlja vse naokrog. Slovenska vas nas je ob koncu tega meseca vabila k sebi na dom, da bi v skupnem vzdušju praznovali njihov 49. Mladinski dan.

Mladina vseh domov je postala velika družina, ki vsako leto sprejema nove člane in se trudi za utrjevanje starih vezi. Vsak, ki je hodil po prostranem lanuškem igrišču, se je neštokrat ustavljal in pozdravljal stare znance. Ponovno so se mladi veselili snidenja, se po svoje zabavali, saj so Mladinski dnevi vedno vzrok za dobro družbo in veselo razpoloženje. Tudi v Slovenski vasi je bilo tako.

Spored? Po stari navadi: najprej darovanje maše, tekme, kosilo in čakanje na kulturni program. Tako je mineval dan, hitreje, kot bi človek želel.

September je bil mesec olimpijskih iger. Pozno smo hodili spat in se včasih zbujali pred sončnim vzhodom, samo da bi sledili različnim tekmovalcem na oni strani sveta. Prepojeni s tem športnim duhom so Lanuščani posvetili kulturni program Olimpiadi. Pod geslom „V športu vzgajamo telo, v skupnem duhu rastemo“ so se ena za drugo vrstile točke. Najmlajša dekleta na kotalkah so otvorile nastop. V rokah so nosile zastave različnih narodnosti in se kotalkale po dvorišču ter oblikovale različne figure.

Sledil je govor krajevnih mladinske predsednice in pozdrav Francija Cukjatića, ki je tisto jutro tudi maševal. Nato je

zazvenela glasba in ob pesmi „Jaz sem muzikant“ so fantje in dekleta po skupinah stopali na prizorišče, vsak s svojim instrumentom: harmoniko, violino, kitaro in bobnom. Zavrteli so se ob polki in ognjevitno zaplesali po domače.

Mali pa so z navdušenjem pokazali, kakšni so njihovi prvi koraki pri telovadbi. Dvanajst otrok je prikorakalo pred publiko, vadilo s žogo in obročem. Postali bodo pravi športniki!

Fantje še v zgodnjih letih radi letajo za šogo. Treniranje nogometa je razvedritev za mlade in starejše. Seveda lanuški fantje vzamejo to zelo resno. Urno in koncentrirano so tekali, skakali in igrali po navodilu izkušenega trenerja ter končali z nogometno tekmo med Slovenci in Argentinci!

Zdrava pamet, zdravo telo! To je znani pregovor, ki velja za vsakogar. Mladina iz Slovenske vasi to ve in tudi spoštuje. Ob glasbi, ki je bila primerna za športno vzdušje, so se počasi vrstili športniki rugbyja, hokeja, odbojke, atletike, plavanja, umetnostne telovadbe, boksa, košarke in tenisa. Vsak je na hitro s nekaterimi gibi pokazal spretnost v svoji panogi. Za konec so v krogih sestavili barvaste olimpijske obroče.

Pozdrav in zahvala vsem delavnim rokam je lepa navada po vsakem Mladinskem dnevu. Seveda po primerni in zasluženi zahvali sledi nestrno pričakovana zabava.

Ob zvokih domačega orkestra Benders Ballantines se je mladina lahko pošteno razgibala in navdušeno zavrtela.

Ne bodi žalosten, če si zamudil priliko ali si želiš novega srečanja. Petega novembra te pričakujemo na skupnem Mladinskem dnevu v San Justu!

V.G.

(7)

RAST XXIX

KOROŠKA ZEMLJA, TI SI LEPA...

V petek, 21. julija smo vstali precej zgodaj in se z avtobusom napotili proti severu. Čakala nas je Koroška, izgubljena zibelka slovenstva, kamor vsako leto Koroška kulturna zveza (KKZ) povabi na gostovanje RAST. Vedno že dolgo prej gostoljubni Korošci sprašujejo: „A letos ne bo mladih iz Argentine?“ In „mladi iz Argentine“ so se napotili čez Ljubelj ter z avtobusa celo lahko tudi videli staro cesto, po kateri so njihovi stari očetje bežali pred komunizmom na svobodo.

Koroška nas je presenetila. Celovec je res prikupno mesto, in prijazen sprejem v ogromnem poslopju Mohorjeve družbe nas je popolnoma udumacila. Vsak je prejel še posebno darilo, ki ga je tajnik KKZ Nužej Tolmajer velikodušno razdelil. On in pa Franci Tomažič sta bila naša spremljevalca. Naslednja dva dneva. Potem je bila dana možnost, da je vsak lahko uporabil (in izrabil, po argentinskem načelu „uso y abuso“) računalnik za elektronsko pošto v Argentino. To se je ponovilo še v soboto dopoldne, ko je delopustovo nadstropje Mohorjeve postalo dejansko naše.

Po kosilu smo si ogledali nekaj zgodovinskih zanimivosti; Krnski grad, Gospa sveta, Ostrova. Nato pa zavili proti Rebrici, kjer smo se v prijaznem domu, prenovljenem malem gradiču počutili res graščaki.

Zvečer pa v Žitaro vas na folklorni večer in „Globaško ojet“, stari ženitovanjski obred. Tu je nastopila še naša folklorna skupina in vžgala navdušenje Korošcev.

Tudi za ples je bilo časa in priložnosti; ob spremljavi Igorja in Zlatih zvokov in marsikdo se je zavrtel. Pa še to smo opazili: tam so dekleta izbirala fante za ples tako, da so jim položila klobuk na glavo. Bi kazalo to navado uvesti med nami?

V soboto smo po zajtrku odhiteli v Vetrinjo. Tam nas je zlasti prevzela cerkev in spomin, koliko molitev izrečenih in koliko solza potočenih, ko so slovenski begunci civilisti zvedeli za usodo vrnjenih domobrancev. Plošča na steni v latinščini (zakaj ne v slovenščini?) še danes spominja na tiste brezupne čase.

Kosilo v gostilni Seher v Velinji vasi. Popoldan pa ogled Roža, razgledni stolp (glej sliko) s pretresljivim pogledom na vso dolino, z jezeri, vasmami in gorami. Toliko bolj je avtorju teh vrstic prišla do srca pesem: „Koroška zemlja, ti si lepa, dejal je v davnih dneh naš ded...“

No, potem pa še Minimundus in večerja (joj, preveč toliko hrane, kam pa naj vse damo! Mislim, da smo se vsi vrnili s nekaj odvišnih kil okoli pasu) v gostilni Ogris v Bilčovsu.

V Bilčovsu je tudi Pri Košarju na Gori potoke večer s kulturnim sporedom, ker je sodelovala „Folklorna skupina mladih iz Argentine“, skupaj z domačim oktetom in „Istrskimi pupami in regacone“. Čudna a čudovita mešanica izrazov slovenske kulture pod vplivom tujih svetov. Tam so tudi naši spoznali stvarnost kulturnih nastopov ob mukanju krave iz bližnje štale. Le škoda, da je dež pokvaril pol večera.

V temni noči smo se vračali in se od

MENDOZA

SIMFONIČNI KONCERT V POČASTITEV SLOVENIJE

Od srede leta naprej je bil v veži Slovenskega doma oglaš o letošnjih matičnih obiskih, namreč o Komornem zboru Ave ter o Simfoničnem koncertu, ki ga bo dirigiral Marko Munih in kjer bo pel Marko Fink. O uspehih zbora Ave smo že poročali. O drugem najprej tole. Bilo je potreba mnogo pogajanj, dogovorov, izmenjav in drugih organizacijskih podrobnosti, da se je ideja uresničila. O tem bi vedel marsikaj povedati Božidar Bajuk, ki ima glavno zaslugo za to. Ker je nekaj nenavadnega, da slovenski dirigent gostuje v Mendози in da krajevni orkester izvaja slovenske skladatelje. A to se je zgodilo letos 2. septembra v Teatro de la Universidad, v sklopu sezone 2000 Univerzitetnega simfoničnega orkestra iz Mendoze. Za slovensko srenjo je bil večer slavnostno prazničen, saj je bil koncert posvečen 9. obletnici naše osamosvojitve. In je bilo vse to v brošuri letnega programa nadrobno obrazloženo, namreč zapis o Sloveniji ter curricula o Munihu in Finku.

Prva skladba sporeda je bila Sen prve mladosti Pavla Mihelčiča. Avtor je za to priložnost pripotoval v Mendoza; dirigent ga je povabil na oder, kjer je bil deležen lepega priznanja.

Nato je Marko Fink ob spremljavi orkestra zapel tri pesmi Antona Lajovica - in še tri Carlosa Gustavina. Zanimivo je tudi tole. Lajovičeve pesmi sta za orkester priredila L.M. Škerjanc in Uroš Lajovic, Guastavinove pa Jani Golob.

V drugem delu je bila na sporedu 1. simfonija opus 10 Dmitrija Šostakoviča. S tem je bil koncert končan, a na željo publike je dirigent Munih dodal koroško narodno Še rož ce so žalovale, ki je v simfonični izvedbi čudovito lepo zazvenela v dvoran. Seveda so dobili šopke priznanja tako dirigent kot tudi solist in skladatelj.

Tako pomemben dogodek je bilo treba še drugače proslaviti. Po koncertu smo bili povabljeni v Dom na empanade, olive in kajpak, na vino (eno od njih iz domače kleti, a ne smem ustreliti kozla). Ko smo se

spodobno odžejali, smo postali neverjetno dobre volje. Bajdovi fantje, Los Chanares, so zapeli gostom na čast. Kvintetu se je pridružil Marko Fink za pesem Los sesenta granaderos - in učinek je bil enkraten! In tudi nalezljiv. Ko smo še odhajali, je v veži še in še odmevala vesela pesem. Napozabna v izvedbi: En starček je živel. Prvi Marko je dirigiral, drugi Marko je dobil solo-vlogo, in ko je padla komanda, smo poprijeli vsi, oktetovci in ljudstvo. Židane volje smo se razšli.

A ne za dolgo. Po kratki noči smo se spet zbrali v Domu; po maši je bil razgovor o glasbenem življenju v Sloveniji. Pavel Mihelčič in Marko Munih sta orisala pestrost in raznolikost glasbenega udejstvovanja, posebno v Ljubljani in Mariboru. V primerjavi z argentinskimi razmerami je res nekaj edinstvenega - po količini in kakovosti.

Slovenci smo gostoljuben narod, menda zdomci še prav posebno. Arh. Božidar Bajuk je hotel pokazati gostom iz Slovenije tipično argentinsko okolje, v tem primeru mendoško podeželsko posestvo. Rezerviral je obisk za manjšo družbo v Cabani Tulumaya, blizu mesta Rivadavia. Recimo kmečki turizem, ki ima kot posebnost rejo kreolskih konj in nudi za ogled vsakovrstne gavčevske spretnosti na konju. To seveda poleg tipičnih argentinskih jedi: meso vseh vrst na žaru, empanade, priloge in solate na izbiro. A predno smo sedli za mizo, je bil pred Marijinim oltarčkom - Virgen de la Carrodilla, blagoslov - la bendición. Po stari navadi, so rekli.

V indijanskem jeziku Tulumaya pomeni nebeški lok, obok. Resnično nam je bil to nedeljo prijazen naklonjen: mendoško sonce v vsej svoji slavi! Očividno so bili gostje tako zadovoljni kot vsi drugi. Glasbenika sta se dala slikati na konjih v gavčevski noši. Gospa Munihova si je skrbno zapisovala zanimivosti - za neko oddajo. Gospod skladatelj je pa, morda, že snoval slovensko „chacarero“.

Vir

prijaznega gospoda Nužeja poslovlili potem, ko smo mu zapeli „Kol'kor kapljic, tol'ko let“, saj je naslednji dan praznoval svoj rojstni dan. Predvidevali smo, da ga v nedeljo ne bomo videli.

Kakšna zmota! Za ponovno srečanje je poskrbel Damijan, ko je drugo jutro pred vstopom na avtobus ugotovil, da nima opasnice in seveda tudi ne potnega lista. Kje bi lahko to robo pozabil? Seveda - prejšnji večer v gostilni! (Čudno, saj smo pretežno pili le sok. Ali ne?)

Telefonski klici v gostilno niso rodili nikakega uspeha. Treba se je bilo znova obrniti na tedaj že mučeniškega gospoda

Nužeja. Medtem ko smo se mi podali na stično točko pri Mohorjevi, je on na sam svoj rojstni dan zapustil prijetno družinsko zavetje in se podal na pota, blokirana zaradi nedeljskih kolesarskih tekem. Po dveh urah in pol se je pojavil na Mohorjevi, z utrujenim obrazom a s potnim listom v roki. Ni potrebno še posebej omenjati, kako smo se mu zahvaljevali. Nato smo se (to pot pa zares dokončno) poslovlili od njega in od Celovca. S štiriurno zamudo smo se napotili čez Ljubelj pod Triglav, kjer so nas Kocmurjevi že nestrpno pričakovali. Hvala Bogu, da je moderna tehnika izumila celularne telefone in smo jih lahko obvestili o naši zamudi.

Ko smo se s Koroške vzpenjali proti Ljubelju, sem otožno zrl skozi okno in brundal „Rož, Podjuna, Zila, venec treh dolin...“ In verjemite mi, da me je v grlu stiskalo.

(Dalje prihodnjič)

Pognal je cvet...

Nad. s 1. str.

In z njim ves slovenski narod, katerega krščanstvo je odslej pečat, ki nam daje zavest in moč ter daje smernice še danes.

A prvo tisočletje se je obrnilo. Pričetek drugega tisočletja Prešeren pa že takole omenja

*Viharjev jeznih mrzle domačije
bile pokrajne naše so, kar Samo,
tvoj duh je zginil, kar nad tvojo jamo
pozabljeno od vnukov sonce sije.
Obložile očetov razprtije
s Pipinovim so jarmom sužno ramo.*

Da, naš pesnik je imel prav, za 1000 let smo imeli pretrgan svoj normalen in naraven razvoj mladega naroda v mogočno državo. V istem ali še slabšem položaju so bili tedaj Rusi, Hrvati, Srbi, Čehi, Poljaki in drugi slovanski narodi, da sploh ne govorimo o naših sosedih Madžarih. Tudi nemški rodovi so bili še na enako nizki stopnji kulture. V boljših zgodovinskih pogojih so se lahko iz majhne rodovne skupnosti dvignili v mogočne države, ki so jih ohranili do danes.

Našo njim podobno pot pa je presekala frankovski meč in germanska nadmoč. Za dobrih petsto let je naše ljudstvo delalo, kar so drugi hoteli, in je samo v svojem posebnem jeziku ohranjalo svoje značilnosti in posebnosti.

A še ni bilo dovolj nesreč, kajti Prešeren piše dalje

*odtod samo krvavi punt poznamo,
boj Vitovca in ropanje Turčije.*

Spet so potekla stoletja, ko se je sredi drugega tisočletja slovenski narod prebujal.

Kot označuje Pesnik tedanje razmere.

*Da govori gospoda le, ki vlada,
po nemško, takšna je pri nas navada,
slovenski pa samo vsi nji služeči.*

In kot zvest sin Kranjske - Slovenije se je poet zavedal, da je razvit jezik prvo za dosego kulturne zavesti in samostalnosti. Slovenščina je vzdržala 1000 let, a kot so zaničljivo o njej govorili Nemci, je služila le za kmete in njih dela, za izobraženca in za kulturno in visoko izražanje ali za opisovanje nežnih čustev ni bila primerna ne dovolj izdelana.

Prešeren pa ni bil tega mnenja, njegov genij je odprl drugo pot.

*Želje rodile so prehrepeneče
da s tvojim moje bi ime slovelo,
domače pesmi milo se glaseče,
želje, da zbudil bi slovensko celo,
da bi vrnili k nam se časi sreče...*

je dejal pesnik, in še potoži

*Tajati led naš šele začne se, pomlad je
/drugod že,
v dragi slovenski vkročen ni domovini
/vihar.*

Poznamo nadaljnjo pot, nastanek prve slovenske knjige, prve slovnice, prvih pesmi in prvih iger.

Zato se poet zaveda vsega, kar je v zgodovini dvigalo slovensko kulturo, to sprejme in ovrednoti.

O prvem našem pesniku Vodniku piše

*Ven plane z plamena
s svetlobo obdan
slovečga imena
ptič Feniks na dan*

Prešeren je naslovil na Linhartu - ta je napisal igro Matiček se ženi - naslednje stihe

*Steze popustil nemškega Parnasa
je pisal zgodbe Krajnske starga časa
Komu Matiček, Micka, hči župana
kl mar mu je slovenstvo, nista znana?*

V te početek kulturnega razvoja je Prešeren dvignil slovenščino na svetovno ra-

ven visoko kulturnih evropskih narodov. Dvignil je bogastvo izražanja in lepoto jezika. V svoji pesmih je vpletel svojo ljubezen do Julije in ljubezen do domovine, ki se prepletata v vseh njegovih najboljših pesmih.

*Zjasnilo se mi bo spet mračno lice,
spet upanje bo v srcu zelenelo,
in ustom dalo sladke govornice,
na novo bo srce spet oživilo,
v njem raste jasnih poezij cvetlice
in gnale bodo nov cvet bolj veselo.*

V nekaj letih smo s Prešernom dosegli, za kar so drugi narodi potrebovali stoletja. Od tedaj gre naša pot v ponosno samostalnost s hitrimi koraki.

In tu se lahko spomnimo še druge obletnice, tudi dvestoletnice rojstva, in sicer našega prvega blaženega Antona Martina Slomška. Kakor je Prešeren dvignil jezik v sfero lepote in veličine, je Slomšek razširil to kulturo med ves slovenski narod, predvsem s svojim šolskim delovanjem, knjigami z Mohorjevo družbo. Ni je bilo družine, ki bi tedaj ne kupila in tudi ne prebrala nekaj knjižic na leto, od verskih do kulturnih, koristnih in zanimivih, od pesmi do povesti, v mestu in v zadnji gorski vasi.

Tej široki zavezanosti med visoko kulturo in širokim narodom ni bilo tedaj para v t.i. kulturni Evropi. **Prešeren umetnik, Slomšek prosvetnik.**

Z njima je Slovenija postala enakovredna ostali Evropi.

Prešeren se je zavedal svoje vloge - kakor tudi svojih prijateljev - pri kulturnem prebujanju slovenskega naroda. Prezgodaj umrlemu Matiji Čopu, intelektualnemu in kulturnemu voditelju slovenskega preporoda, je posvetil misli

*Seme, ki ti zasejal si ga, že gre v klasje
/veselo,
nam in za nami dokaj vnukom obeta
/sadu.*

S kulturo pa je rasel tudi politični preporod našega naroda.

Prešeren namiguje na tedanji čas

*Roke zdaj pridne, umni zdaj možgani
lahko dobe pomoč, da razprosti
med vsaki stan obilnost, kaj ji brani?*

Tudi politična pot se je vijugala med časom in prostorom. Za seboj smo v začetku tega stoletja pustili Avstrijo „nemškutno“, kot je dejal naš France, in prav na koncu istega tudi naše južne sosedice. Zdaj ni več naša skrb, kako večati bogastvo drugih ali ubogati tujce, zdaj je naša naloga in naša dolžnost, da skrbimo sami zase.

Pravimo s pesnikom

*Že vidjo mesta se na njem vesele,
že slišijo se pesem sladki glasi
pognal je cvet, med nosijo čebele.*

Tako je naša zgodovina in pohod kvišku v zadnjem tisočletju, ki ga letos zapuščamo, prišel do nove poti. Ni zaman postala državna himna nove Slovenije ravno Prešernova kitica, naslovljena na ves svet, polna hrepenenja po svobodi in bratstvu. Tedaj je že slutil čas, ko bo Slovenija enakovredna vsem drugim narodom in državam, da bo tako dosegla cilj, ki ji ga je pred poldrugim tisočletjem postavil Stvarnik.

A kaj bo prineslo prihodnje, tretje tisočletje? Poti ni konca, problemov je še v veliko, spotikljajev in padcev še več.

A pot v svet je pred nami in lahko tudi mi vzklknemo,

*Bog našo nam deželo,
Bog živi ves slovenski svet
brate vse,
kar nas je
sinov sloveče matere.*

in še

ANKETA 2000

Tihe želje

V zadnji številki našega lista smo povzeli mnenje naših naročnikov in bralcev glede posameznih zaglavij. Danes je na vrsti vprašanje, kaj si bralci želijo. To pa je treba razdeliti na dva dela. Po eni strani, mnenja glede na rubrike ki so stalne v listu, po drugi pa kar se tiče predlaganih novih zaglavij.

STALNA ZAGLAVJA

Razumljivo je da, če so bralci zadovoljni z listom, si ne želijo velikih sprememb. zato je vprašanje če si želijo več ali manj prostora za že znane rubrike izzvenelo pretežno, da si želijo „isto“. Ob tem le nekaj komentarjev.

Povedali smo že, da je eno najbolj branih zaglavij „Pisma bralcev“. Zato je razumljivo, da si 33% odgovorov želi „več“ te rubrike. Še štiri zaglavja so, kjer si želijo nekoliko več prostora, in sicer „Poročila o delovanju mladine“ (28%), „Razgovori, intervjuji“ (27%) in pa „Iz življenja v Argentini“ (21%) ter „Slovinci po svetu“ (21%). Prav tako si precejšnje število bralcev (30%) želi več fotografij.

Med zaglavji, za katere pa so izrazili željo, da se jim posveti „manj“ prostora, pa izstopa edino „šport v Sloveniji“. Tudi ta točka zasluži komentar. Bilo je malo odgovorov iz mlajše generacije, ki pa zlasti v primeru nogometa, precej sledi športu doma. To smo lahko ugotovili v direktnem stiku z mladimi. Vendar tudi ni starejša generacija tista, ki si želi „manj“ športa, temveč nižja srednja, tam od 26 do 40 let.

NOVA ZAGLAVJA

V Anketi smo predlagali nova zaglavja in sicer v sledečem vrstnem redu:

1. Svetovne novice
2. Kritike in ocene knjig
3. Podlistek
4. Slovenski zgodovinski dogodki
5. Življenjepisi velikih Slovencev
6. Jezikovni kotiček

7. Križanke
8. Ženski kotiček
9. Zdravstveni nasveti
10. Šale

Izid ankete po odstotkih želja, ne glede na starost in spol, je bil sledeč:

štev.	Veliko %	Malo %	Ne želim %
1	32	43	10
2	27	43	8
3	26	25	21
4	48	32	7
5	45	35	6
6	41	30	9
7	23	36	23
8	29	33	17
9	47	35	8
10	31	42	11

Iz tega je razvidno, da si bralci najbolj želijo člankov o življenju velikih Slovencev in o zgodovinskih dogodkih; prvih bolj starejša generacija, drugih pa dejansko brez razlik v starosti. Zdravstveni nasveti so na drugem mestu želja novosti (47%) in so tem bolj zaželeni čim bolj se viša starost bralcev (do 80% v starosti nad 60 let). Tudi Jezikovni kotiček je zelo zaželen, ta pa ne toliko pri starejših, kot med srednjo generacijo, zlasti od 41 do 60 let (58%).

Razvidno pa je, da si večina bralcev želi novih rubrik, čeprav le „malo“. Med „nezaželenimi“ pa prednjačijo križanke (23%) in podlistek (21%), vendar se jih vsaj enako število bralcev želi „veliko“ ostali pa vsaj nekaj.

Zaključek teh sicer suhoparnih števil pa je, da želijo bralci bolj pester list, z velikim številom zaglavij, čeprav bi ta zaglavja zavzemala malo prostora. Ali z drugega zornega kota povedano, želijo pestrih, raznolikih a kratkih člankov.

Da, da, težko bo delo uredništva, da vsem vsaj delno ugoti. O tem pa še nekoliko v prihodnji številki.

PISMA BRALCEV

JE MOGOČE?

Po dolgih letih sem v Svobodni Sloveniji bral ime „študent“ za slovenskega srednješolca. V Sloveniji in še nekaj let pod Jugoslavijo je bil v rabi ime za srednješolca študent. Študentje so se delili v nižješolce do pete gimnazije in višješolce do velike mature.

*Prost ko je bil očakov,
naprej naj bo Slovencev dom.*

In nam, danes in tukaj, kaj more Prešeren povedati ob tem svojem dnevu?

Daleč od Slovenije zemljepisno, daleč od Prešerna časovno, toda blizu duhovno in srčno.

Da, tudi za naše prilike se najdejo misli našega duhovnega velikana, najprej svarilo in nato plačilo:

*Ne bo več žgala rana te ognjena.
da domovini sin se odtujaše,
da se boji slovenskega imena,
da milih dragih glasov ne spoštuje,
ki jih nekoč jih mati je učila
le tujca jezik, šege občuduje,
in končajmo*

*Od daleč ugledaš zemljo zaželeno,
povrnjena vesela je zamuda,
in plačana so pota, polna truda,
srce otrpne ti razveseljeno.*

Slovenska nesamostojnost in nadvlada južnih bratov pa je gimnazijce iz srbohrvaškega „djak - džak“ preimenovala v „dijak“. Ime študent pa naj bi veljalo za univerzitetne slušatelje.

Pisatelj Finžgar je popisal svojo pot v gimnazijo v črtici „Študent naj bo“, pesem „Če študent na rajšo gre“ je bila pesem višješolcev, ki so na počitniških potepanjih trkali na „vrata farovške“. Pred vojno je bil doma odmeven češki film „Vražji študent“ iz zgodbe srednješolcev v Pragi.

V skupni državi z južnimi brati so nam tudi prekrstili naše „Prvo berilo za osnovno šolo“ v „Prvo čitanko“, ker oni namreč ne „berejo“, ampak „čitajo“.

Ali je mogoče, da se po petih letih samostojnosti naše domovine vrnemo k domačim imenom?

Čas je, da spet postanemo učenci osnovnih in študentje srednjih šol in visokošolci univerz.

Slovensko nekdanje ime za univerzitetne slušatelje je bilo „akademik“ in pesem „Gaudeamus igitur“. Znan je bil Maroltov „Akademski pevski zbor“.

Slovenska akademija znanosti in umetnosti sedaj imenuje svoje zaslužne in slavne člane „akademiki“, ki jim ne kaže jemati njih častnih naslovov. Ostanimo torej pri starem imenu „visokošolci“.

Podpis v uredništvu

Novice iz Slovenije

SDRAVA VČERAJ IN DANES

V Glazerjevi dvorani Univerzitetne knjižnice Maribor so predstavili monografijo Drava včeraj in danes, ki iz več vidikov opisuje reko, ki je zaznamovala Dravsko dolino. Knjiga obsega 450 strani in je opremljena s približno 100 zanimivimi fotografijami. Knjiga je po zagotovilu direktorja založbe Obzorja Maribor že na policah knjižarn.

12. ESPERANTSKA KONFERENCA

Na Ptuju je bila tridnevna 12. esperantska konferenca Alpe-Jadran. Okrog 80 udeležencev iz Avstrije, BiH, Hrvaške, Italije, Madžarske in Slovenije je obravnavalo delovno temo turizem in esperanto, večji del časa pa so namenili ogledu turističnih zanimivosti Ptuja in okolice. Na Vršiču pa je bilo tridnevno 11. tradicionalno esperantsko srečanje s 35 udeleženci iz petih držav. Letos poteka prvič zunaj Avstrije, organizirajo pa ga mladi hrvaški in slovenski esperantisti.

OLIMPIJSKE ZNAMKE

Pošta Slovenije se je odločila, da bo zlate medalje slovenskih športnikov na 27. OI v Sydneyu obeležila z izdajo posebnih priložnostnih znamk in tako počastila njihove vrhunske dosežke. Izredne priložnostne poštne znamke z motivi Rajmonda Debeveca (tekmovalje v trojnem položaju z malokalibrsko puško) ter Iztoka Čopa in Luke Špika (dvojni dvojec) bodo izšle v mesecu oktobru 2000.

SPOMENIK GENERALU MAISTRU

Na slovesnosti pred stavbo obrambnega ministrstva so odkrili spomenik generalu Rudolfu Maistru. Slavnostni govornik, obrambni minister Janez Janša, je ob tem poudaril, da je Maister ob razpadu kraljevine Avstro-Ogrske začutil priložnost za nastanek slovenske državnosti, zaradi česar je vse svoje znanje in vojaške izkušnje namenil uresničitvi tega cilja. Po njegovih besedah je Maister dobil nalogo, da organizira vojaško obrambo in zavarovanje slovenskih strateških interesov, ta dogodek pa lahko štejemo kot glavno politično odločitev za ustanovitev Slovenske vojske za obrambo severne meje in novo nastajajoče slovenske države. Spomenik je delo akademskega kiparja Boštjana Putriha. Po odkritju spomenika generalu Maistru so v Centru vojaških šol odprli tudi spremljajočo razstavo z naslovom Prelomni čas 1990, poleg tega pa je v avli obrambnega ministrstva mogoč ogled multimedijske predsta-

vitve življenja in dela matematika in topničarja Jurija Vege.

RAZSTAVA

V Muzeju novejših zgodovine so odprli razstavo Slovenija od prve svetovne vojne do koroškega plebiscita in Rapalla. Razstava, uredila jo je Nataša Urbanc, sovpada z 80. obletnico koroškega plebiscita, ko je del slovenstva ostal zunaj lastne domovine. To je bil hkrati tudi čas, ko so Slovenci prvič samostojno zaživeli v Kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev (SHS) z lastno avtonomijo. Za Slovence je bil to izredno pomemben čas, „za nas pa pomembna zgodovina, ki jo premalo poznamo“, in ravno zato so se po besedah Urbančeve v muzeju odločili za pripravo takega projekta. Razstava bo na ogled do 26. novembra.

DOLENJSKA AVTOCESTA

Prometu je bil predan 11,2 kilometra dolg avtocestni odsek Višnja Gora - Bič. To je prvi avtocestni odsek, ki je bil na Dolenjskem zgrajen v okviru uresničevanja nacionalnega programa izgradnje avtocest. Cestnina za vožnjo po celotnem avtocestnem odseku od Ljubljane do Biča (29,5 km) bo znašala za prvi cestninski razred 270 tolarjev, za drugi 410 tolarjev, za tretji 750 tolarjev in za četrti cestninski razred 1100 tolarjev.

AVTOCESTA VRANSKO-BLAGOVICA

Delavci SCT so prebili 1,612 kilometra dolgo prvo od dveh cevi predora Jasovnik na avtocestnem odseku Vransko - Blagovica, in sicer levo cev, gledano iz smeri Vranskega proti Blagovici. Dela na izkopu druge, desne cevi predora Jasovnik za smer iz Blagovice proti Vranskemu, rudarske dolžine 1,633 km, še potekajo. Po predvidevanjih naj bi bila tudi ta predorska cev prebita konec oktobra 2000. Na 16,8 km dolgem avtocestnem odseku Vransko - Blagovica bodo sicer skupaj 4 dvocevni predori.

MUSICA NOSTER AMOR

Založba Obzorja in glasbeno založništvo Helidon v sodelovanju z Znanstvenoraziskovalnim centrom Slovenske akademije znanosti in umetnosti (SAZU) sta izdala antologijo slovenske glasbe Musica noster amor. Gre za 16 zgoščenk s 155 skladbami več kot sedemdesetih skladateljev in prirejalcev - za približno 15 ur glasbe - ter spremno knjižno publikacijo. Musica noster amor, avtorja dr. Ivana Klemenčiča, v izboru zajema vso slovensko umetno glasbo od srednjega veka do danes.

Pisali smo pred 50 leti...

SLOVENCEM ZA NARODNI PRAZNIK 29. OKTOBRA 1950

29. oktober je obletnica zgodovinskega dne 29. oktobra 1918, ko je Slovenija prelomila zvezo z Avstro-ogrskim cesarstvom in je slovenski narod odločil, da hoče šiveti v državni zvezi s Hrvati in Srbi v Jugoslaviji. Ta dan je praznik slovenskega vstajenja in osvobodjenja...

Osvoboditev naroda in rušenje jugoslovanske komunistične diktature je naša prva in najvažnejša naloga, ki se ji mora podrediti vse drugo...

Zato smatra Narodni odbor za Slovenijo, da mora nadaljevati narodno politično delo ... v smislu teh zahtev in želja naroda doma in v tujini.

dr. Miha Krek
predsednik NO za Slovenijo

SLOMŠKOVA PROSLAVA V MENDOZI

Društvo Slovencev v Mendosi je pripravilo ob 150. obletnici smrti škofa Slomška spominsko proslavo.

Na odru je visela Slomškova slika v naravni velikosti, ki jo je naslikal rojak g.

Slovenija moja dežela

Matija Čop (1797-1835)

Matija Čop, odlični poznavalec evropskih književnosti in Prešernov duhovni vodja, se je rodil kmetu iz Žirovnice na Gorenjskem leta 1797. Šolal se je v Ljubljani in na Dunaju. Zaradi poznavanja številnih tujih jezikov so mu bila dostopna tudi neprevedena književna in druga dela. Omeniti bi bilo treba vsaj branje grške, latinske, francoske, španske, portugalske, angleške in nemške literature. Ob izjemni nadarjenosti si je tako pridobil bogato znanje in zato ni nič nenavadnega, če ga je pesnik France Prešeren označil kot človeka, ki „noč in dan žre knjige“. Zanj je veljalo, da je izjemno veliko vedel, a pravzaprav zelo malo napisal.

Precej pomembno je delo Nova zavrnitev nepotrebnih črk. V njem je Čop suvereno razpravljal o knjižnem jeziku in ga opredelil „kot dogovorno kulturno o običilo in izrazilo omikane družbe“.

Čopovo prijateljstvo s Prešernom je bilo načelne, a tudi čisto človeške narave. Prepričan je bil, da bo nadarjeni pesnik

ustvaril poezijo, ki bo primerljiva s poezijo velikih evropskih ustvarjalcev, da bo ustvaril, kot je temu sam rekel, „resno miselno poezijo“, primerljivo z Byronovo, Goethejevo, Dantejevo itn. poezijo. Posebej se je trudil za vpeljavo romanskih pesniških oblik v slovensko poezijo, to pa je utemeljeval z zvočno podobo slovenskega jezika, ki da je primerna za pesnjenje v kiticah, kot sta na primer tercina in kvartina.

Ta pomembni slovenski izobraženec in eden od utemeljiteljev slovenske književne romantike, je utonil med kopanjem na Savi leta 1835.

Osebne novice

Krsta: V nedeljo, 15. oktobra, je bila krščena v župnijski cerkvi „El Señor de los Milagros“ v Moronu **Maja Irenka Mokorel**, hčerka Toneta in Irenke roj. Fajdiga. Botra sta bila Ani Petkovšek Mokorel in Jurij Fajdiga. Krstil je dr. Jure Rode. - V slovenski cerkvi Marije Pomagaj je bil krščen **Tomaž Andrej Vidmar**, sin Andreja in Monike Ginez. Botra sta bila Valentin Vidmar in Adriana Colombo de Speicher, krstil je pbro. Daniel Fernando Moreno.

Srečnima družinama iskreno čestitamo in želimo sreče!

Smrt: V Slovenski vasi je v 90. letu starosti umrl **Alojzij Erbežnik**.
Naj počiva v miru!

Nov diplomant: 15. septembra t. l. je v sanmartinskem Institutu San Andres v Velikem Buenos Airesu dokočal študije ter diplomiral kot profesor telesne vzgoje **Luka Matija Skale**.
Čestitamo!

Darovali so v dobroteljni sklad Zveze slovenskih mater in žena je N.N. iz Castelarja daroval \$ 50.-. Bog plačaj.

Slovenija in šport

MOTOCIKLIST JERMAN

Slovenski motociklist Igor Jerman se je s svojo ekipo na kawasakiju ZX-7RR odlično odrezal v kvalifikacijah za 24 ur Magny Coursa. S Francozoma Bertrandom Sebillaujem in Ludovicom Holonom je zasedel tretje mesto med 62 ekipami. V glavni tekmii pa je ekipa osvojila drugo mesto na zadnji dirki motociklističnega svetovnega prvenstva vzdržljivostnih dirk v kategoriji superbike.

PLEZALSTVO

Slovenska plezalka Martina Čufar je na tekmii svetovnega pokala v Courmayeurju osvojila peto mesto. Najboljši Slovenec je bil Matej Sova na 16. mestu. - Planinska zveza Slovenije je v kratkem sporočilu zapisala, da se je pri sestopu z Jongsanga smrtno ponesrečil Andrej Markovič. Izpulil naj bi se mu klin.

"BARRABRAS"

Navijači Olimpije - „green dragonsi“ - so na poti v Maribor povzročili nemalo sivih las železničarjem in varuhom reda. Navijači, ki so se z vlakom odpravili na nogometno tekmo med ljubljansko Olimpijo in Mariborom, so namreč začeli razgrajati, zato so železničarji prosili za pomoč policiste. Vlak se je ustavil v Štorah, kjer naj bi se po neuradnih podatkih policije začelo prerivanje, dva policista pa naj bi bila lažje poškodovana. Po neuradnih podatkih naj bi policija priprla več razgretežev.

KOLESARJENJE

Nadarjeni slovenski kolesar Tomaž Noste je zmagovalac kolesarske dirke za mlajše kategorije v Avstriji. V zadnji etapi, dolgi 87 km, je slovenski kolesar osvojil tretje mesto, v skupnem seštevku pa je bil najboljši.

Ti dve znamki, na katerih je upodobljen France Prešeren, zaradi pomanjkanje prostora nista mogla biti priobčeni v prejšnji številki.

Mali oglasi

TURIZEM

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva
hotelov, najem avtomobila
in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arq. Carlos E. Kostka. Vivienda y comercio. Asesoramiento técnico en Capital y Provincia. Sarandí 148 Capital; Tel. Fax 4 224-3968.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844

dr. Franc Knave, dr. Bernard Knave, dr. Veronika Knave - odvjetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300
Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Hipólito Yrigoyen 2482, 1° of. 1, San Justo. Tel. 4441-4924.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653
Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uradije ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uradije ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uradije ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uradije ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA - PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Uradije vsako sredo od 17. do 19. ure in ob nedeljah od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordova).

Otroška počitniška kolonija

Tudi letos bo Zedinjena Slovenija organizirala šolsko kolonijo v Počitniškem domu dr. Rudolfa Hanželiča v kordobskih hribih.

Prijave bomo sprejemali v društveni pisarni.

Podrobnejše informacije prihodnjič.

ALI RES HOČETE VEDETI,
KAJ DELAMO?

„ČE NE TEČE, PA KAPLJA...“

Tako pravi naš stari rek. Mi vam svetujemo: vaše modro varčevanje je temelj vaše prihodnosti.

Majhni zneski, velik uspeh.

Sloga vam daje lepe možnosti donosne in varne naložbe. Če imate Karto Slogo še možnost udeležbe pri nagradnem žrebanju za dve nagradi:

- 1) Vozovnica BUE-LJU-BUE in tisoč dolarjev.
- 2) Desetdnevne počitnice v Hanželičevem domu za dve osebi v poletni sezoni.

Tel.: 4656-6565

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

Naročnikom iz inozemstva

V svetovnem bančnem sistemu stopajo v veljavo novi predpisi, katerih cilj je onemogočiti pranje fondov. Eden teh predpisov je, da se dolarski čeki ne morejo več indosirati, če so izstavljeni na ime kake ustanove. Ta možnost ostane le, če so izstavljeni na ime fizične osebe. To velja tudi pri majhnih vsotah, kot je naročnina Svobodne Slovenije.

Zato po sklepu upravnega odbora Zedinjene Slovenije prosimo vse naročnike iz inozemstva, vključno iz ZDA, Kanade, Evrope in Avstralije, da odslej naprej izstavljajo dolarske čeke le na ime „Antonio Mizerit“.

Hvala za razumevanje

Uprava Svobodne Slovenije

Ob dr. Bajukovem...

Nad. z 2. str.

XIII., po prvi svetovni vojni iz raznih vzrokov upadal, vendar je pri slovenskih mošeh in fantih, šenah in dekletih ostajal še tako šiv in močan, da je bistveno pripomogel, da se je katoliška plat slovenskega naroda uprla nasilju drugega dela slovenskega naroda, ki se je vdal diktaturi, to je slovenskih komunistov.

V prepričanju, da je katoliški tabor pravilno storil, da je bil prisiljen v samoobrambo(!), citirajmo Borisa Pahorja iz njegovega zapisa o mučencih in o prevari (Delo, 19/08/00), ko navaja velikega misleca Berdjaeva, ki je razsodil: „Če je osvajalna in zasušnjevna vojna absolutno zlo; je osvobodilna in obrambna ne samo upravičena, ampak sveta“ [počrtano naše] uprli komunističnemu terorju in nasilju in da bi se ognil nadaljnjemu nasilju, je zapustil rodno Slovenijo ter odšel v tujino, čez Karavanke in čez Sočo. Končno je največ teh Slovencev-beguncev prišlo v Argentino. In kljub vsem preizkušnjam je ostajala v njih zvestoba veri, Cerkev in narodu. Oprti na svojo vernost so ohranjali voljo po družbenem življenju. Sad tega je bil „argentinski čudež“. Brez omenjene zvestobe krščanski veri, Cerkev in narodu bi tega čudeža ne bilo.

Močno se mi zdi, da je to spoznaval dr. Bajuk kot dijak in kot študent, spoznaval tisto stalnost, ki jo daje krščanska vera in šivljenje po njej. In spoznaval, da je zvestoba naroda veliko močnejša, če sloni na bošjem temelju, in zato izjavil, da je „krščanski demokrat“ po svojem mišljenju, torej da sta oba pomena med seboj v zvezi. In rekel bi, da je spoznal tudi, da slovenski narod po 45-letni komunistični diktaturi potrebuje politično stranko, ki je zavestno krščansko usmerjena. Verjetno je spoznal,

da se idejni liberalizem kaj rad sprevrše v nihilizem.

Bo prav, če se spomnimo, da so po drugi svetovni vojni Evropo obnavljali krščanski mošje, ki so bili kot mladi že deležni krščanskega socialnega gibanja v Evropi: Adenauer v Nemčiji, Schuman in Bidault v Franciji, Figl v Avstriji, De Gasperi v Italiji.

Daj Bog, da bi se vsi člani Nove Slovenije, ki je „slovenska krščanska stranka“, stalno zavedali: „Zastonj se trudijo zidarji, če Gospod ne zida hiše“.

Za konec svetujem, da bi vsakdo, ki se strinja z dr. Bajukom, da je Nova Slovenija slovenska krščanska stranka, meditiral knjižico „Kristjan in politika“ (Ljubljana 1994), ki jo je napisal jezuit Bartolomeo Sorge. Že podnaslov nakazuje veliko koristnega in uporabnega: „Politično delovanje kristjanov v luči družbenega nauka Cerkev in izkušnje italijanske demokracije“. Veliko lažje bo marsikdo razumel (tisti, ki jo bo prežvečil) odnos med vero in politiko. Ali pa poglavje „Prispevek krščanskega navdih“ pa tudi, da je „Težavna sinteza med vero in političnim delovanjem“. Ob tej zvesti bo tudi delovanje Nove Slovenije sprejemljivo za medsebojno kritiko, bo notranje demokratično, ne samo volja enega v njej. Zato bi rekel, naj bi Nova Slovenija razmišljala tudi o napakah, ki so bile opazne pri SKD.

Naj mi bo dovoljen še en nasvet: naj bi bila v stranki večja skupina, ki bi študirala papeške okrožnice. In v duhu teh tudi praktično delovala.

J. G.

NOVOROJENČKI ZADOVOLJNI

Ginekološko-porodniški oddelek Splošne bolnišnice Jesenice (SBJ) je prejel mednarodno priznanje Novorojenčku prijazna bolnišnica, ki ga podeljuje UNICEF.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

3. oktobra 2000

1 dolar	248,12 SIT tolarjev
1 marka	106,91 SIT tolarjev
100 lir	10,80 SIT tolarjev

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak

Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
C1407GSR BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-11) 4636-0841
Telefax: (54-11) 4636-2421
e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar
e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 80 USA dol. za vse države.

Čeke:

v Argentini na ime „Eslovenia Libre“
v inozemstvu na ime „Antonio Mizerit“

Oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires
Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Obvestila

SOBOTA, 28. oktobra:

Izlet slovenskih šolarjev na prisavo župnije Marije Kraljice v Glew.

Proslava 40. obletnice Srednješolskega tečaja RMB ob 18 v Slovenski hiši.

NEDELJA, 29. oktobra:

V Našem domu v San Justu ob 19. ponovitev igre „Pričarani ženini“.

SOBOTA, 4. novembra:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 5. novembra:

Skupni mladinski dan, letos v Našem domu v San Justu.

SREDA, 8. novembra:

Zveza slovenskih mater in žena ima ob 16. redni sešatek in občni zbor.

NEDELJA, 12. novembra:

Jubilejno romanje vseh izseljenških skupnosti v Lujan.

SREDA, 8. novembra:

Zveza slovenskih mater in žena bo imela ob 16.30 svoj redni sešatek in občni zbor.

40. OBLETNICA Srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka

Sobota, 28. oktobra, v Slovenski hiši mons. Antona Oreharja

- 18.00 Zahvalna sv. maša
- 19.00 Akademija v dvorani
- Slavnostni govornik lic. Franci Markež
- Zdomska beseda: nastopajo sedanji in bivši dijaki

Prisrčno vabimo vse bivše profesorje in dijake ter starše in prijatelje tečaja.

Profesorski zbor